

УДК 343.4:[351.84:364.326-64]

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.81.1.59>

ПРОБЛЕМИ ВИПЛАТ ДОПОМОГИ ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ, ПІД ЧАС ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ ДО ДОСЯГНЕННЯ НЕЮ ТРИРІЧНОГО ВІКУ.

Міллер А.О.,
магістр права
ORCID: 0000-0002-6033-1800
e-mail: emailprivat.miller@gmail.com

Міллер А.О. Проблеми виплат допомоги при народженні дитини, під час догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Надано детальний розрахунок сум допомоги, які мають виплачуватися державними органами, і які декларуються державними органами як виплачені, але насправді їх не виплачують. Розглянемо які суми допомоги дійсно отримують особи, котрі доглядають за дитиною до досягнення нею трирічного віку, отримуючи допомогу при народженні дитини.

Вказується, що ці фіктивні виплати, котрі декларують державні органи, як виплачена допомога при народженні дитини особам, котрі доглядають за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку, вважаються офіційно їх доходами. Визначено, що виплата допомоги особі котра доглядає за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку та відповідно до закону отримує допомогу при народженні дитини згідно з абзацом 7 п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону [17] не відповідає дійсності.

Доведено, що надана державою гарантована допомога не відповідає Законодавству та є меншою від мінімального прожиткового мінімуму, що створює умови для геноциду населення.

Проведено дослідження, та доведено, що права людини порушені вже на законодавчому рівні. Відбувається порушення Законів України, Міжнародних документів та Конституції України. Це свідчить про колізію законодавства, що як результат приводить до порушення прав людини, та як подальший результат – низького рівня життя громадян України.

Вказується, що у зв'язку з неналежним веденням оперативно-слідчих дій, ознаками корупції та невідповідністю займаних посад серед державних посадових осіб, відбувається формальне ставлення до Законів України. Злочини укриваються, винні до відповідальності не притягуються.

Встановлено, що особи, котрі доглядають за малолітніми дітьми до досягнення ними трирічного віку – позбавляються належного гарантованого державою соціального захисту. Присутня колізія законодавства. Таким чином відбувається соціальне знищення цих громадян України некомпетентними державними посадовими особами.

Ключові слова: порушення прав дитини, геноцид населення в Україні; порушення Конституції України; допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку; допомога при народженні дитини.

Miller A.O. The issue of childbirth assistance payments during the care of a child until the child reaches the age of three.

It will be provided with a detailed calculation of the amounts of allowance that should be paid by public authorities and which are declared by government bodies as paid but are not actually paid. The study will consider what amounts of assistance are actually received by individuals who take care of a child until the child reaches the age of three.

It is indicated, I would like to point, out that these fictitious payments, declared by state authorities as assistance paid to individuals caring for a child until the child reaches three years of age, are considered official income for Ukrainian citizens. It is determined, that payment of assistance to a person who cares for a child until the child reaches the age of three and in accordance with the law receives assistance at the birth of a child in accordance with paragraph 7, item 1, part 1 of Art. 4 of the Law [17] is not true.

It will be proven that the guaranteed allowance provided by the state does not comply with the Legislation and is less than the minimum subsistence level, which creates conditions for the genocide of population.

We conclude that a study has been carried out and it has proven that human rights have already been violated at the legislative level. There is a violation of the Laws of Ukraine, International documents and the Constitution of Ukraine. This indicates a conflict of legislation, which as a result leads to human rights violations, and as a further result a low standard of living of Ukrainian citizens.

It is indicated that there is a formal attitude to the Laws of Ukraine due to improper conduct of operational and investigative actions, signs of corruption and professional impropriety. Crimes are covered up, the guilty are not brought to justice.

It has been established that persons caring for young children before the age of three are deprived of adequate state-guaranteed social protection. There is a conflict of laws. Thus, these citizens of Ukraine are being social destruction by incompetent state officials.

Key words: violation of children's rights, genocide of the population in Ukraine; violation of the Constitution of Ukraine; childcare allowance until the child reaches three years of age; childbirth allowance.

Постановка проблеми. Так як суми виплат допомоги при народженні дитини, котрі виплачують особам, під час догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку не відповідають мінімальному прожитковому мінімуму та Конституції України [1], тому постала необхідність детально дослідити суми виплат допомоги при народженні дитини, котрі виплачують особам, під час догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Була доведена невідповідність виплат допомоги при народженні дитини сумами, котрі задекларовані, як виплачені особам, котрі доглядають за дитиною до досягнення нею трирічного віку, що детально розписано у даній статті.

Також постала необхідність більш детально дослідити Законодавство України, котра стосується проблем виплат допомоги при народженні дитини під час догляду особами за дитиною, до досягнення нею трирічного віку. Також з'ясувати відповідність нарахування та виплати допомоги при народженні дитини Законам України та Конституції України [1].

Для цього були проведені відповідні розрахунки виплат допомоги при народженні дитини.

Аналіз публікацій. У статті «Соціальне знищення найбільш уразливих категорій громадян в Україні» [50] детально розглянуто ЗУ «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» [14]. В статті описано, що: «В пояснювальній записці до цього Закону [14] міністр фінансів України зазначив, що **встановлення єдиного розміру допомоги при народженні дитини та скасування допомоги по догляду за дитиною до 3 років дозволить зекономити близько 3,5 млрд. гривень.** Але після прийняття цього закону виплати допомоги вже не регулюються мінімальним прожитковим мінімумом, котрий щороку збільшується. Ігнорується інфляція і щорічне збільшення цін на продовольчі товари та комунальні послуги. Виплати стають фіксованими. Порушується частина 3 ст. 46 КУ [1], де зазначено, що види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом. Прийняття цього закону створює умови для соціального знищення нації в цілому, геноциду населення».

З числа представників науки та судочинства, котрі займалися дослідженням проблеми виплати допомоги по догляду за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку, слід відзначити, суддю Конституційного суду України Касміна О.В. [51] та суддю Конституційного суду України Саса С.В [52]. Вони приділяли увагу захисту прав **представників незахищених верств населення, про яких держава мала піклуватися та яких мала підтримувати**, однак, дослідження цих вчених, не були належним чином прийняті до уваги державними посадовими особами.

Розглянемо окрему думку судді Конституційного суду України Касміна О.В. [51] де зазначено, що: **«Я не погоджуюсь із таким висновком Суду у Рішенні [53], оскільки згідно із Законом № 2811 [2] до внесення змін Законом № 1166 [14] суб'єктами права на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку були представники незахищених верств населення, про яких держава піклувалася та яких підтримувала.** Суддя зазначає, що висновок Конституційного суду у Рішенні [53] не кореспондується з принципами справедливості, соціальної орієнтованості держави, встановленими статтями 24, 48, 52 Конституції України [1], та **не сприяє стимулюванню зростання рівня народжуваності в країні та захисту прав дітей.**

Так, у пункті 1 статті 3 Конвенції ООН про права дитини [3] від 20 листопада 1989 року, передбачено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Проте в результаті внесення змін Законом № 1166 [14] до Закону №2811 [2] законодавець зменшив розмір допомоги при народженні другої, третьої і кожної наступної дитини, чим порушив принципи Конституції України [1] та міжнародні стандарти.

Хочу наголосити також на тому, що оскільки розмір допомоги при народженні дитини більше не залежить від прожиткового мінімуму, який залежно від економічного стану країни постійно зростає, то збільшення розміру такої допомоги автоматично стає неможливим. Крім того, у помісячному розрахунку ця виплата буде меншою від гарантованого мінімального рівня соціальної виплати, передбаченого статтею 46 КУ [1].

Зазначене свідчить про невиконання державою взятих на себе соціальних зобов'язань щодо окремих осіб”.

Розглянемо окрему думку судді Конституційного суду України Саса С.В. [52] де зазначено, що: “Я не можу погодитися з наведеним висновком Конституційного суду у Рішенні [53], оскільки матеріальна підтримка державою материнства і дитинства гарантується Конституцією України [1], то при ухваленні нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав, визначених у законах України, які передбачають матеріальну підтримку материнства і дитинства”.

Як зазначає науковець Крімер Б.О. у своїй статті від 2013 року [54]: “ що так як з 2011 році розмір допомоги розраховується залежно від прожиткового мінімуму, це говорить про вплив виплат при народженні дитини на приріст народжуваності», що звісно змінилося після прийняття Закону [14] у 2014 році, що призвело до **припинення стимулювання зростання рівня народжуваності в країні та захисту прав дітей та** соціального знищення найбільш уразливих категорій громадян в Україні.

Мета статті. Постала необхідність з'ясувати, чому задекларовані виплати допомоги при народженні дитини державними органами відрізняються від фактичних виплат цієї допомоги. Також на прикладі надати детальний розрахунок суми недоплати державної допомоги та суми виплаченої допомоги. Виникла необхідність розглянути приклади судового розгляду цієї проблеми.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розглянемо розмір прожиткового мінімуму встановленого законом починаючи із 2014 р. по 2023 рік включно, що детально наведено у статті [50]:

- на 2014 рік розмір прожиткового мінімуму на дітей віком до 6 років складає 1032 гривні та осіб, які втратили працездатність складає 949 гривень, (особа, котра доглядає за дитиною до досягнення нею трирічного віку згідно із законом втрачає працездатність). Загальний прожитковий мінімум на двох осіб за 2014 рік склав 1981 гривню, згідно із абзацами 2, 5 ст.7 Закону [16];

- на 2015 рік розмір прожиткового мінімуму на дітей віком до 6 років з 1 січня 2015 року складає 1032 гривні та осіб, які втратили працездатність, складає 949 гривень. Загальний прожитковий мінімум на двох осіб за 2015 рік склав 1981 гривню, згідно із абзацом 2 та абзацом 5 ст. 7 Закону [17];

- на 2016 рік розмір прожиткового мінімуму на 1 січня 2016 року для дітей віком до 6 років складає 1167 гривень та осіб, які втратили працездатність, складає 1074 гривень. Загальний прожитковий мінімум за 2016 рік склав на двох осіб 2241 гривню, згідно із абзацом 2 та абзацом 5 ст. 7 Закону [18];

- на 2017 рік розмір прожиткового мінімуму на 1 січня 2017 року для дітей віком до 6 років складає 1355 гривень та осіб, які втратили працездатність, складає 1247 гривень. Загальний прожитковий мінімум за 2017 рік склав на двох осіб суму 2602 гривні, згідно із абзацом 2 та абзацом 5 ст. 7 Закону [19];

- на 2018 рік розмір прожиткового мінімуму на 1 січня 2018 року для дітей віком до 6 років складає 1492 гривні та осіб, які втратили працездатність склав 1373 гривні. Загальний прожитковий мінімум за 2018 рік склав на двох осіб 2865 гривень, згідно із абзацом 2 та абзацом 5 ст. 7 Закону [20];

- на 2019 рік розмір прожиткового мінімуму на 1 січня 2019 року для дітей віком до 6 років складає 1626 гривень та осіб, які втратили працездатність склав 1497 гривень. Загальний прожит-

ковий мінімум за 2019 рік склав на двох осіб 3123 гривні, згідно із абзацом 2 та абзацом 5 ст. 7 Закону [21];

- на 2020 рік розмір прожиткового мінімуму на 1 січня 2020 року для дітей віком до 6 років складає 1779 гривень та осіб, які втратили працездатність склав 1638 гривень. Загальний прожитковий мінімум за 2020 рік склав на двох осіб 3417 гривень, згідно із абзацом 2 та абзацом 5 ст. 7 Закону [22];

- на 2021 рік розмір прожиткового мінімуму на 1 січня 2021 року для дітей віком до 6 років складає 1921 гривню та осіб, які втратили працездатність склав 1769 гривень. Загальний прожитковий мінімум за 2021 рік склав на двох осіб 3690 гривень, згідно із абзацом 2 та абзацом 8 ст. 7 Закону [23];

- на 2022 рік розмір прожиткового мінімуму на 1 січня 2022 року для дітей віком до 6 років складає 2100 гривні та осіб, які втратили працездатність склав 1934 гривні. Загальний прожитковий мінімум за 2022 рік склав на двох осіб 4034 гривні, згідно із абзацом 2 та абзацом 8 ст. 7 Закону [24];

- на 2023 рік розмір прожиткового мінімуму на дітей віком до 6 років складає 2272 гривні та осіб, які втратили працездатність склав 2093 гривні. Загальний прожитковий мінімум за 2023 рік склав на двох осіб 4365 гривні, згідно із абзацом 2 та абзацом 8 ст. 7 Закону [25].

Прийнятим ЗУ «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» [14], внесені зміни у ст.12 Закону № 2811 [2] щодо розміру допомоги при народженні дитини. Згідно із чим, допомога при народженні дитини стала призначатися у розмірі 41280 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово у сумі 10320 гривень, решта суми допомоги виплачується протягом наступних 36 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, що становило 860 гривень на місяць впродовж трьох років. **Сума виплачуваної соціальної допомоги при народженні дитини стає величиною незмінною, а сума мінімального прожиткового мінімуму щорічно збільшується.**

Розглянемо виплату соціальної допомоги при народженні дитини починаючи з моменту прийняття Закону [14] у 2014 року по 2023 рік включно. Для цього постала необхідність дослідити суми виплат допомоги, які мають бути фактично сплачені, та суми виплат допомоги, котрі держава декларує, начебто сплачені особам, котрі доглядають за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку.

У ч.3 ст.46 Конституції [1], зазначено, що пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

У зв'язку із тим, що мінімальний прожитковий мінімум щорічно змінюється, згідно із Законами України «Про Державний Бюджет України» на відповідний рік, наведемо розрахунок мінімального прожиткового мінімуму на відповідний рік у **Таблиці 1** за період з 01.01.2014 рік по 01.01.2024 рік.

В графі 1 буде зазначений період нарахування допомоги при народженні дитини з моменту прийняття Закону [14] від 27.03.2014 по 01.01.2024 рік.

В графі 2 буде зазначена виплачена соціальна допомога, згідно з абз.1 ч.1 ст.12 ЗУ «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» [2]. Довідку, що до виплаченої суми соціальної допомоги з цими даними, котрі зазначені у Таблиці 1, в графі 2 надає Управління соціального захисту населення.

В графі 3 буде зазначена сума допомоги, котра гарантована державою, та має бути виплачена державою згідно з ч.3 ст. 46 Конституції [1] у розмірі не меншому від прожиткового мінімуму, встановленого на відповідний рік. Буде наведена сума мінімального прожиткового мінімуму на відповідний рік для дитини віком до трьох років та особи, котра за нею доглядає.

В графі 4 буде зазначена сума допомоги, котру держава декларує, як начебто сплачену, у розмірі мінімальної заробітної плати на відповідний рік, щоб виконати умови абзацу 3 п. 1 ч. 1 ст. 7 Закону № 2464-VI [15]. Довідку, що до начебто виплаченої суми допомоги з цими даними, котрі зазначені у Таблиці 1, в графі 4 надає Пенсійний фонд України, по формі ОК-5.

Таблиця 1. Суми виплаченої та невикплаченої державної допомоги

Період	Виплачена соціальна допомога	Має бути виплачена допомога державою, але є невикплаченою	Задекларована соціальна допомога, яка начебто виплачена
1	2	3	4
з 01.01.2014-01.01.2015	860 грн.	1981 грн. [16]	1218 гривень
з 01.01.2015-01.09.2015	860 грн.	1981 грн. [17]	1218 гривень
з 01.09.2015-01.01.2016	860 грн.	2241 грн. [17]	1378 гривень
з 01.01.2016-01.05.2016	860 грн.	2241 грн. [18]	1378 гривень
з 01.05.2016-01.12.2016	860 грн.	2358 грн. [18]	1450 гривень
з 01.12.2016-01.01.2017	860 грн.	2602 грн. [18]	1600 гривень
з 01.01.2017-01.05.2017	860 грн.	2602 грн. [19]	3200 гривень
з 01.05.2017-01.12.2017	860 грн.	2738 грн. [19]	3200 гривень
з 01.12.2017-01.01.2018	860 грн.	2865 грн. [19]	3200 гривень
з 01.01.2018-01.07.2018	860 грн.	2865 грн. [20]	3723 гривні
з 01.07.2018-01.12.2018	860 грн.	2994 грн. [20]	3723 гривні
з 01.12.2018-01.01.2019	860 грн.	3123 грн. [20]	3723 гривні
з 01.01.2019-01.07.2019	860 грн.	3123 грн. [21]	4173 гривні
з 01.07.2019-01.12.2019	860 грн.	3263 грн. [21]	4173 гривні
з 01.12.2019-01.01.2020	860 грн.	3417 грн. [21]	4173 гривні
з 01.01.2020-01.07.2020	860 грн.	3417 грн. [22]	4723 гривні
з 01.07.2020-01.09.2020	860 грн.	3571 грн. [22]	4723 гривні
з 01.09.2020-01.12.2020	860 грн.	3571 грн. [22]	5000 гривень
з 01.12.2020-01.01.2021	860 грн.	3690 грн. [22]	5000 гривень
з 01.01.2021-01.07.2021	860 грн.	3690 грн. [23]	6000 гривень
з 01.07.2021-01.12.2021	860 грн.	3867 грн. [23]	6000 гривень
з 01.12.2021-01.01.2022	860 грн.	4034 грн. [23]	6500 гривень
з 01.01.2022-01.07.2022	860 грн.	4034 грн. [24]	6500 гривень
з 01.07.2022-01.10.2022	860 грн.	4228 грн. [24]	6500 гривень
з 01.10.2022-01.12.2022	860 грн.	4228 грн. [24]	6700 гривень
з 01.12.2022-01.01.2023	860 грн.	4365 грн. [24]	6700 гривень
з 01.01.2023-01.01.2024	860 грн.	4365 грн. [25]	6700 гривень

Особи, котрі доглядають за дитиною до досягнення нею трирічного віку згідно із абзацом 7 п. 1 ч. 1 ст. 4 ЗУ «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» № 2464-VI [15] **втрачають працездатність**, так як отримують допомогу по тимчасовій непрацездатності, а саме допомогу при народженні дитини.

Згідно з абзацом 3 п. 1 ч.1 ст. 7 Закону № 2464-VI [15] встановлено, що нарахування та сплата єдиного внеску за платників, зазначених у абзаці 7 п. 1 ч. 1 ст. 4 цього Закону № 2464-VI [15] здійснюється за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, **але не менше мінімального страхового внеску за кожен особу**.

У абз. 7 п.1 ч.1 ст.4 Закону № 2464-VI [15] встановлено, що платниками єдиного внеску є роботодавці: підприємства, установи, організації, фізичні особи, які використовують найману працю, військові частини та органи, які виплачують грошове забезпечення, допомогу по тимчасовій непрацездатності, **допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами**, допомогу, надбавку або компенсацію відповідно до законодавства для таких осіб:

– осіб, які отримують допомогу по тимчасовій непрацездатності, перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами і отримують допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами;

– осіб, які доглядають за дитиною до досягнення нею трирічного віку та відповідно до закону отримують **допомогу** по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку та/або **при народженні дитини**.

Мінімальний страховий внесок – це сума єдиного внеску, що визначається розрахунково, як **добуток мінімального розміру заробітної плати на розмір внеску**, встановлений законом на місяць, за

який нараховується заробітна плата (дохід), та підлягає сплаті щомісяця, згідно з п. 5 ч. 1 ст. 1 Закону № 2464-VI [15].

Роботодавцем особи, котра доглядає за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку є орган який виплачує їй грошове забезпечення, соціальну допомогу згідно із у абзацом 7 п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону № 2464-VI [15].

Згідно із наведеним даними сума допомоги при народженні дитини має бути не меншою від суми мінімальної заробітної плати згідно із абзацом 7 п. 1 ч. 1 ст. 4 цього Закону № 2464-VI [15], та також не меншою від мінімального прожиткового мінімуму встановленого Законом України «Про Державний бюджет України» на відповідний рік.

Орган соціального захисту населення, сплачує єдиний внесок коштами Державного бюджету України, та фактично має статус страхової установи для безробітних жінок, це прописано у п. 2 ч. 1 ст. 1 Закону № 2464-VI [15], де встановлено, що **єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування – це консолідований страховий внесок**, збір якого здійснюється до системи загальнообов'язкового державного соціального страхування в обов'язковому порядку та на регулярній основі з метою забезпечення захисту у випадках, передбачених законодавством, прав застрахованих осіб на отримання страхових виплат (послуг) за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

У ч. 1 ст. 8 Закону № 2464-VI [15], встановлено, що розмір єдиного внеску для кожної категорії платників, визначених цим Законом, та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування встановлюються з урахуванням того, що вони повинні забезпечувати застрахованим особам страхові виплати і соціальні послуги, передбачені законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування; фінансування заходів, спрямованих на профілактику страхових випадків; створення резерву коштів для забезпечення страхових виплат та надання соціальних послуг застрахованим особам; покриття адміністративних витрат із забезпечення функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Згідно з п. 2 ч. 2 ст. 23 Закону № 2464-VI [15], встановлено, що центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, Пенсійний фонд, фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування здійснюють обмін інформацією у випадках, передбачених цим Законом. Порядок здійснення такого обміну визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, спільно з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Виконавцем роботи, щодо призначення та виплати державної допомоги сім'ям з дітьми організовує центральний орган виконавчої влади, це зазначено у частині 5 ст. 1 Закон України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» [2].

Розглянемо основний закон, який доводить, що гроші особі, яка доглядає за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку та отримує допомогу по народженню дитини, **виплачуються у розмірі мінімальної заробітної плати**. Це є абзац 2 ч. 8 ст. 9 Закону № 2464-VI [15]. В цьому Законі встановлено, що платники, зазначені у п. 1 ч. 1 ст. 4 цього Закону, під час кожної виплати заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), на суми якої (якого) нараховується єдиний внесок, **одночасно з видачею зазначених сум зобов'язані сплачувати нарахований на ці виплати єдиний внесок у розмірі, встановленому для таких платників (авансові платежі)**. Винятком є випадки, якщо внесок, нарахований на ці виплати, вже сплачений у строки, встановлені абзацом першим цієї частини, або за результатами звірення платника з податковим органом за платником визнана переплата єдиного внеску, сума якої перевищує суму внеску, що підлягає сплаті, або дорівнює їй. **Кошти перераховуються одночасно з отриманням (перерахуванням) коштів на оплату праці (виплату доходу, грошового забезпечення)**, у тому числі в безготівковій чи натуральній формі. **При цьому фактичним отриманням (перерахуванням) коштів на оплату праці (виплату доходу, грошового забезпечення) вважається отримання відповідних сум готівкою, зарахування на рахунок одержувача, перерахування за дорученням одержувача на будь-які цілі, отримання товарів (послуг) або будь-яких інших матеріальних цінностей у рахунок зазначених виплат, фактичне здійснення з таких виплат відрахувань згідно із законодавством або виконавчими документами чи будь-яких інших відрахувань.**

Абзацом 1 ч. 2 ст. 24 Закону № 2464-VI [15] встановлено, що **банки** приймають від платників єдиного внеску, зазначених у п. 1 ч. 1 ст. 4 цього Закону, платіжні доручення та інші розрахункові документи на видачу (перерахування) коштів для виплати заробітної плати, на які відповідно до цього

Закону нараховується єдиний внесок, та здійснюють видачу (перерахування) зазначених коштів лише за умови одночасного подання платником розрахункових документів про перерахування коштів для сплати відповідних сум єдиного внеску або документів, що підтверджують фактичну сплату таких сум у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику за погодженням з Національним банком України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах праці, трудових відносин та зайнятості населення, соціального захисту населення.

У абзаці 2 ч. 1 ст. 21 Закону № 1533-III [27], встановлено, що період відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, отримання виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, крім пенсій (за винятком пенсії по інвалідності) та виплат за страхуванням на випадок безробіття, включається до страхового стажу як період, за який сплачено страхові внески виходячи з розміру мінімального страхового внеску.

Згідно з п. 2.ч. 2.ст. 6 Закону № 2464-VI [15] встановлено, що платник єдиного внеску, зобов'язаний вести облік виплат (доходу) застрахованої особи та нарахування єдиного внеску за кожним календарним місяцем і календарним роком, зберігати такі відомості в порядку, передбаченому законодавством.

У ч. 2 ст. 5 Сімейного кодексу [29] передбачено, що держава створює людині умови для материнства та батьківства, забезпечує охорону прав матері та батька, матеріально і морально підтримує материнство та батьківство.

Розглянемо, які основні положення були закріплені в державі з моменту її створення. У абзаці 3 розділу X Декларації про державний суверенітет України [30] про міжнародні відносини встановлено, що Українська РСР визнає перевагу загальнолюдських цінностей над класовими, **пріоритет загальноновизнаних норм міжнародного права перед нормами внутрішньодержавного права.**

У Постанові Верховної Ради Української РСР «Про проголошення незалежності України» [31] у абзаці 3 зазначено, що віднині на території України мають чинність виключно Конституція [1] і закони України.

Розглянемо порушені закони державними органами та державними посадовими особами, при прийнятті ЗУ «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» [14], відбулося порушення:

1. ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 3, ч. 1 та ч. 2 ст. 6, ч. 1 та ч. 2 ст. 26, ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 27, ч. 1 ст. 32, ст. 39 Конвенції ООН про права дитини [3];
2. ч. 1 та ч. 2 ст. 3, абзацу п'ятого ст. 4, ч. 2 ст. 5, ч. 1, ч. 2 ст. 6, ч. 3 ст. 12, ч. 1 ст. 13, ч. 1 ст. 35 та ч. 1, ч. 2 ст. 2 Закону України «Про охорону дитинства» [5], де зазначено, що **законодавство про охорону дитинства ґрунтується на Конституції [1], Конвенції ООН про права дитини [3], міжнародних договорах**, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
3. ч. 1 ст. 1 Закону України «Про прожитковий мінімум» [12];
4. ч. 6 ст. 8, ч. 2 ст. 8 ЗУ «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» [27], де встановлено, що **держава є гарантом забезпечення застрахованих осіб;**

Держави-учасниці зобов'язуються забезпечити дитині такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, ч. 2 ст. 3 Конвенції [3]. Держави-учасниці визнають за кожною дитиною право користуватися благами соціального забезпечення, включаючи соціальне страхування, ч. 1, ч. 2 ст. 26 Конвенції [3]. Держави-учасниці вживають необхідних заходів щодо надання допомоги батькам та іншим особам, які виховують дітей, у здійсненні цього права і у випадку необхідності надають матеріальну допомогу і підтримують програми, особливо щодо забезпечення дитини харчуванням, одягом і житлом ч. 3 ст. 27 Конвенції [3].

Міжнародний документ зазначає, що держави-учасниці визнають право дитини на захист від економічної експлуатації яка може завдавати шкоди її здоров'ю, фізичному, розумовому, духовному, моральному та соціальному розвитку ч. 1 ст. 32 Конвенції [3].

Державою порушено Законодавство під час нарахування та виплати соціальної допомоги особам, котрі доглядають за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку. Суми допомоги, що виплачуються цим особам, є меншими від задекларованої державним органом, як виплачена сума допомоги. Сума виплаченої допомоги менша від мінімальної заробітної плати та від мінімального прожиткового мінімуму встановленого законом на відповідний рік. Відбувається порушення Державою ратифікованих Державою Міжнародних документів, Конституції [1] та Законів України.

Державою та державними посадовими особами в Україні створилися умови для соціального знищення осіб, котрі доглядають за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку.

У частині 1 статті 442 ККУ [4] зазначено, що геноцид це діяння, умисно вчинене з метою повного або часткового знищення будь-якої національної, етнічної, расової чи релігійної групи шляхом **створення для групи життєвих умов, розрахованих на повне чи часткове її фізичне знищення, скорочення дітонародження чи запобігання йому в такій групі.**

У ч. 8 ст. 214 КПКУ [7] зазначено, що відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, вносяться слідчим або прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань негайно після вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених також статтею 442 ККУ [4].

У абзаці 1 ч. 2 ст. 216 Кримінально-Процесуального Кодексу України [7], щодо підслідності, зазначено, що **слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтею 442 ККУ [4].**

Передбачено ч. 2 ст. 297-1 КПКУ [7], що спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених ст. 442 ККУ [4], стосовно підозрюваного.

Власне дослідження проблеми виплати допомоги при народженні дитини

У абзаці 1 ч. 2 ст. 24 Закону № 2464-VI [15] зазначено, що банки здійснюють перерахування коштів на рахунок одержувача, перераховують допомогу при народженні дитини особі, котра доглядає за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку, згідно з абзацом 7 п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону № 2464-VI [15].

Перерахування коштів банками здійснюється лише за умови одночасного перерахування коштів для сплати відповідних сум єдиного внеску органом соціального захисту населення, що зазначено у абзаці 1 ч. 2 ст. 24 Закону № 2464-VI [15]. Сплата здійснюється за рахунок коштів державного бюджету України згідно з ч.1 ст. 4 Закону № 2811 [2].

У абзаці 2 ч. 8 ст.9 Закону № 2464-VI [15] зазначено, що під час кожної виплати заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), на суми якої (якого) нараховується єдиний внесок, **одночасно з видачею зазначених сум, орган соціального захисту населення зобов'язаний сплачувати нарахований на ці виплати єдиний внесок у розмірі, встановленому для таких платників (авансові платежі).**

При цьому фактичним отриманням (перерахуванням) коштів на оплату праці (виплату доходу, грошового забезпечення) вважається отримання відповідних сум готівкою, зарахування на рахунок одержувача. Перерахування має здійснюватися у сумі не меншою від мінімального страхового внеску за кожну особу згідно з абзацом 3 п. 1 ч. 1 ст. 7 Закону № 2464-VI [15].

Мінімальний страховий внесок, згідно з п. 5 ч. 1 ст. 1 Закону № 2464-VI [15] це сума єдиного внеску, що визначається розрахунково, як добуток **мінімального розміру заробітної плати** на розмір внеску, встановлений законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), та підлягає сплаті щомісяця.

Тож виплата соціальної допомоги має виплачуватись у розмірі не меншому від суми мінімальної заробітної плати. Для детального дослідження даної проблеми нарахування та виплати допомоги при народженні дитини наведемо особистий приклад отримання цієї допомоги.

Ми із малолітньою дитиною перебували у декретній відпустці з вересня 2017 року по вересень 2020 рік, по догляду за дитиною до досягнення дитиною трьох років і щомісяця держава виплачувала нам допомогу при народженні дитини у розмірі 860 гривень на місяць, виплати відбувалися впродовж трьох років. Орган соціального захисту населення звітував перед Пенсійним фондом України, що вони щомісяця нам виплачують суму допомоги у розмірі мінімальної заробітної плати, що відобразалося у довідці по формі ОК- 5.

Наведемо у **Таблиці 2 розрахунок недоплаченої суми державної допомоги, котра декларується державою, як виплачена, але насправді не виплачена особам, котрі доглядають за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку. Для цього розберемо детально наш приклад, візьмемо період нарахування з вересня 2017 до вересня 2020 року.**

В графі 1 зазначимо порядковий номер.

В графі 2 зазначимо місяць і рік.

В графі 3 буде зазначена виплачена соціальна допомога, згідно з абз.1 ч.1 ст.12 ЗУ «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» [2]. Довідку, що до виплаченої суми соціальної допомоги з цими даними, котрі зазначені у Таблиці 2, в графі 3 надає Управління соціального захисту населення.

В графі 4 буде зазначена сума допомоги, котру держава декларує, як начебто виплачену, у розмірі мінімальної заробітної плати на відповідний рік, щоб виконати умови абзацу 3 п. 1 ч. 1 ст. 7 Закону

№ 2464-VI [15]. Довідку, що до начебто виплаченої суми соціальної допомоги у розмірі мінімальної заробітної плати надає Пенсійний фонд України по формі ОК-5.

В графі 5 буде зазначена недоплата допомоги, різниця графі 4 та графі 3, від даних довідки по формі ОК-5 з Пенсійного фонду України про начебто отриману суму допомоги, відніmemo дані, які стосуються фактично отриманої суми допомоги, наданими у довідці від Управління соціального захисту населення. Наведемо розрахунок у Таблиці 2.

Таблиця 2. Розрахунок суми недоплати державної допомоги

№	Місяць, рік	Виплачена допомога при народженні дитини	Задекларована як виплачена, але є не виплаченою допомога	Недоплата
1	2	3	4	5
1	вересень 2017	+10320,00	-	-10320,00
2	жовтень 2017	860 грн.	3200,00	2340,00
3	листопад 2017	860 грн.	3200,00	2340,00
4	грудень 2017	860 грн.	3200,00	2340,00
5	січень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
6	лютий 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
7	березень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
8	квітень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
9	травень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
10	червень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
11	липень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
12	серпень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
13	вересень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
14	жовтень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
15	листопад 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
16	грудень 2018	860 грн.	3723,00	2863,00
17	січень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
18	лютий 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
19	березень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
20	квітень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
21	травень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
22	червень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
23	липень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
24	серпень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
25	вересень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
26	жовтень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
27	листопад 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
28	грудень 2019	860 грн.	4173,00	3313,00
29	січень 2020	860 грн.	4723,00	3863,00
30	лютий 2020	860 грн.	4723,00	3863,00
31	березень 2020	860 грн.	4723,00	3863,00
32	квітень 2020	860 грн.	4723,00	3863,00
33	травень 2020	860 грн.	4723,00	3863,00
34	червень 2020	860 грн.	4723,00	3863,00
35	липень 2020	860 грн.	4723,00	3863,00
36	серпень 2020	860 грн.	4723,00	3863,00
37	вересень 2020	860 грн.	1000	140,00
Загальна сума:		41280	143136,00	101856,00

У зв'язку із невикплатою значної суми соціальної допомоги органом соціального захисту населення нам із малолітньою дитиною в період часу з вересня 2017 року по вересень 2020 року включно було завдано шкоди у розмірі недоплаченої суми, котра склала 101856,00 гривень.

Для забезпечення себе та своєї малолітньої дитини їжею та іншими продовольчими товарами, що також передбачає Закон України «Про прожитковий мінімум» [12], нами із малолітньою дитиною був взятий кредит на суму 100 000,00 гривень, який відповідає невикплатеній сумі соціальної допомоги, котра декларується державою, як виплачена нам із дитиною.

У зв'язку із **відсутністю державного регулювання ринку продовольчих кредитів станом на 2019 рік** суми відсотків за кредитними договорами, котрі надають банки в Україні, складають в деяких банках 114,19 відсотків річних. Тому загальна вартість кредиту за весь строк користування кредитом, включаючи тіло кредиту, відсотків, комісії та інших платежів, склала загальну суму у розмірі 262 187,64 гривні. **Реальна річна процентна ставка** обчислюється відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України згідно із ч.1 ст.8 Закону № 1734-VIII [13].

У зв'язку із недоплатою суми соціальної допомоги, нами були відправлені звернення до органу соціального захисту населення, з проханням зробити перерахунок нарахованої суми соціальної допомоги, котра задекларована органом соціального захисту населення, як виплачена нам із дитиною.

Адже фактично виплачена сума соціальної допомоги відрізняється від задекларованої, як начебто виплачена сума соціальної допомоги, що наведено у Таблиці 2. Але усі наші звернення були проігноровані.

Службові особи органу соціального захисту населення своєю недоплатою суми допомоги, котру задекларували, як виплачена, недоплатили нам із малолітньою дитиною суму у розмірі 101856,00 гривень, чим спричинили нам матеріальні збитки.

Наведемо розрахунок розміру завданої шкоди із урахуванням неоподаткованого мінімуму доходів громадян, для цього візьмемо період з вересня 2017 до вересня 2020 року.

У частині 5 підрозділу 1 розділу XX перехідних положень щодо особливостей справляння податку на доходи фізичних осіб Податкового кодексу [10] зазначено, що якщо норми інших законів містять посилання на неоподатковуваний мінімум доходів громадян, то для цілей їх застосування використовується сума в розмірі 17 гривень, крім норм адміністративного та кримінального законодавства в частині кваліфікації адміністративних або кримінальних правопорушень, для яких сума неоподаткованого мінімуму встановлюється на рівні податкової соціальної пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV цього Податкового кодексу [10] для відповідного року. Де у пункті 169.1.1. пункту 169.1 статті 169 Податкового кодексу [10] про перерахунок податку та податкові соціальні пільги встановлено, що неоподаткований мінімум становить не 17 гривень а у розмірі, що дорівнює 50 відсоткам розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (у розрахунку на місяць), встановленому законом на 1 січня звітного податкового року, - для будь-якого платника податку.

Розрахуємо неоподаткований мінімум за період з вересня 2017 року до вересня 2020 року.

Згідно з ч. 4 ст. 7 ЗУ «Про Державний бюджет України на 2017 рік» [19] зазначено встановити у 2017 році прожитковий мінімум на одну особу у розмірі для працездатних осіб: з 1 січня 2017 року - 1600 гривень.

Згідно з ч. 4 ст. 7 ЗУ «Про Державний бюджет України на 2018 рік» [20] зазначено встановити у 2018 році прожитковий мінімум на одну особу у розмірі для працездатних осіб: з 1 січня 2018 року - 1762 гривні.

Згідно з ч. 4 ст. 7 ЗУ «Про Державний бюджет України на 2019 рік» [21] зазначено встановити у 2019 році прожитковий мінімум на одну особу у розмірі для працездатних осіб: з 1 січня 2019 року - 1921 грн.

Згідно з ч. 4 ст. 7 ЗУ «Про Державний бюджет України на 2020 рік» [22] зазначено встановити у 2020 році прожитковий мінімум на одну особу у розмірі для працездатних осіб: з 1 січня 2020 року - 2102 гривні.

Неоподаткований мінімум, згідно ч.5 підрозділу 1 розділі XX перехідних положень Податкового кодексу [10], склав відповідно: у 2017 році - 800 гривень; у 2018 році - 881 гривню; у 2019 році - 960,50 гривень; у 2020 році - 1051 гривню.

Розрахуємо суму недоплати соціальної допомоги за період з 2017 року по 2020 рік, наведеної у Таблиці 2, із урахуванням розрахованого неоподаткованого мінімуму:

1. за 2017 рік: 2340 грн (сума недоплати) x 3 місяці =7020грн/800грн=8,78 неоподаткованих мінімумів

2. за 2018 рік: 2863 грн (сума недоплати) x 12 місяців=34 356грн/881грн=39 неоподаткованих мінімумів

3. за 2019 рік: 3313 грн (сума недоплати) x 12 місяців=39756грн/960,50грн =41,39 неоподаткованих мінімумів

4. за 2020 рік: 3863 грн (сума недоплати) x 8 місяців =30 904 грн +140 грн=31044/1051 грн= 29,53 неоподаткованих мінімумів.

Загальна сума недоплати склала 101856,00 гривень, ця сума розрахована з врахуванням вже виплаченої суми 10320 грн – першої виплати допомоги при народженні дитини, котра не задекларована як виплачена в довідці по формі ОК-5 від Пенсійного фонду України, але є виплаченою. У зв'язку із тим, що 10320 гривень виплачена у 2017 році, а неоподаткований мінімум у 2017 році склав 800 гривень, тому сума неоподаткованого мінімуму склала: 10320 гривень поділити на 800 гривень дорівнює 12,9.

При цьому, **загальна сума невиклати допомоги на перерахунку, у вигляді неоподаткованого мінімуму з 2017 року по 2020 рік включно склала: 8,78+39+41,39+29,53–12,9=105,8 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що завдало нам із малолітньою дитиною істотної шкоди.**

У зв'язку із недоплатою нам із малолітньою дитиною суми соціальної допомоги у розмірі 101856,00 гривень, нам було спричинено матеріальні збитки. Ми були змушені взяти кредит сумою у 100 000 гривень, із реальною річною процентною ставкою у 114,19 відсотків річних, і котрий складає 262 187,64 гривень. Кредит був направлений на забезпечення їжею, одягом, охороною здоров'я, сплатою за житлово-комунальні послуги, придбанням медикаментів та іншими потребами нас із малолітньою дитиною. Кредит був взятий 13.06.2019р.- неоподаткований мінімум у 2019р. склав 960,50 грн.

Сума завданої нам із малолітньою дитиною матеріальної шкоди з урахуванням неоподаткованих мінімумів доходів громадян склала: 262 187,64 гривень поділити на 960,5 гривень=273 **неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що спричинило нам тяжкі наслідки.**

Так як орган соціального захисту населення звітує перед Пенсійним фондом України, що начебто цей орган виплатив нам із малолітньою дитиною суму допомоги на протязі трьох років, котра дорівнювала щомісяця розміру мінімальної заробітної плати, тому згідно із законодавством, та наданою довідкою по формі ОК-5 від Пенсійного фонду України, ці суми виплат вважалися дійсно отриманими нами із малолітньою дитиною.

Суми виплати доходу особі, котра доглядає за дитиною до досягнення дитиною трьох років, і котрі їй офіційно начебто виплатила держава, згідно довідки від Пенсійного фонду України по формі ок-5 - є офіційно є доходами цієї особи, це прописано у п.1 ст. 41 ЗУ «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» [28], де встановлено, що **до заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії враховуються: суми виплат (доходу),** отримуваних застрахованою особою після набрання чинності цим Законом, з яких згідно з цим Законом були фактично нараховані (обчислені) та сплачені **страхові внески** в межах встановленої законодавством максимальної величини заробітної плати (доходу), з якої сплачуються страхові внески, а після набрання чинності Закону № 2464-VI [15] - максимальної величини бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, визначеної відповідно до закону.

За період з 2017 року по 2020 рік нам із малолітньою дитиною управління соціального захисту населення платило суму у розмірі 860 гривень щомісяця на двох на протязі трьох років, ця сума навіть не відповідала мінімальному прожитковому мінімуму навіть для малолітньої дитини.

А насправді ж орган соціального захисту населення звітував до Пенсійного фонду України, що виплачував нам допомогу щомісяця у розмірі мінімальної заробітної плати. Тому відбувалося порушення Законодавства **внесенням до офіційних документів неправдивої інформації.** Адже в довідці про доходи по формі ОК-5 від Пенсійного фонду України зазначено, що ми із малолітньою дитиною отримуємо допомогу у розмірі мінімальної заробітної плати щомісяця на протязі трьох років, дохід є начебто виплаченим.

Цими діями, на наш погляд, відбулось порушення Кримінального кодексу [4], а саме:

1. ч. 1 ст. 366 ККУ [4] щодо складання, та видачою службовою особою завідомо неправдивих офіційних документів, **внесення до офіційних документів завідомо неправдивих відомостей;**

2. ч. 1 ст. 175 ККУ [4] щодо безпідставної невиклати заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої установленої законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинене умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності;

3. ч. 1 ст. 191 ККУ [4] щодо привласнення чи розтрати чужого майна, яке було ввірене особі чи перебувало в її віданні;

4. ч. 1 ст. 364 ККУ [4] щодо зловживання владою або службовим становищем, тобто умисне, з метою одержання будь-якої неправомірної вигоди для самої себе чи іншої фізичної або юридичної особи використання службовою особою влади чи службового становища всупереч інтересам служби, якщо воно завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб;

5. ч. 2 ст. 364 ККУ [4], щодо зловживання владою або службовим становищем, якщо воно спричинило тяжкі наслідки;

6. ч. 1 ст. 367 ККУ [4], щодо службової недбалості, тобто невиконання або неналежне виконання службовою особою своїх службових обов'язків через несумлінне ставлення до них, що завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб;

7. частину 2 ст. 367 ККУ [4], щодо службової недбалості, якщо воно спричинило тяжкі наслідки.

Загальна сума невиконання складала 101856,00 гривень. Неоподаткований мінімум від цієї суми відповідно склав: 105,8 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Згідно з приміткою, зазначеною у пункті 3 ст. 364 ККУ [4] встановлено, що **істотною шкодою у статтях 364, 364-1, 365, 365-2, 367 ККУ [4]**, вважається така шкода, яка в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян. Шкода перевищила в 1,058 разів, а саме суму 105,8 поділити на $100=1,058$.

Згідно з приміткою, зазначеною у пункті 4 ст. 364 ККУ [4], де встановлено, що **тяжкими наслідками у статтях 364–367 ККУ [4]**, вважаються такі наслідки, які у двісті п'ятдесят і більше разів перевищують неоподатковуваний мінімум доходів громадян. Шкода перевищила в 1,092 разів, а саме суму 273 поділити на $250=1,092$.

Тому наведені вище докази і розрахунки свідчать, що нам із малолітньою дитиною було завдано істотної шкоди, що спричинило тяжкі наслідки.

Згідно із ч. 4 ст. 261 ЦКУ [6] зазначено, що у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня досягнення нею повноліття. Позовна давність в нашому випадку почнеться з вересня 2035 року, та згідно з ч.1 ст.257 ЦКУ [6] закінчиться у вересні 2038 року.

У п. 13 та 14 ч. 2 ст. 3 ЗУ «Про судовий збір» [9] встановлено, що судовий збір не справляється за подання: позовної заяви про відшкодування шкоди, заподіяної особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу державної влади, органу місцевого самоврядування, їх посадовою або службовою особою; незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури або суду; та заяви, апеляційної та касаційної скарги про захист прав малолітніх чи неповнолітніх осіб.

Тому ми із малолітньою дитиною зверталися до правоохоронних органів із заявами про відкриття кримінальних проваджень за ч. 1 ст. 175 ККУ [4], ч.1 та ч. 2 ст. 364 ККУ [4], та ч. 1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4], щодо недоплати обов'язкової суми соціальної допомоги органом соціального захисту населення, котра ними задекларована, як виплачена нам із дитиною, і що завдало нам із дитиною істотної шкоди та спричинило тяжкі наслідки.

Відповідно до ч. 1 ст. 214 КПКУ[7], слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР), розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з ЄРДР. Але слідчі діяли в порушення ч. 1 ст. 214 КПКУ[7] і не внесли відповідні відомості до ЄРДР.

Розглянемо наші звернення до слідчих суддів, які полягали у скаргах на бездіяльність слідчого і прокурора у невідкритті кримінальних проваджень та невнесенні відомостей до ЄРДР за ч. 1 ст. 175 ККУ [4], ч. 1 та ч. 2 ст. 364 ККУ [4], та ч. 1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4], відповідно до ч. 1 ст. 214 КПКУ [7].

Згідно з ч. 1 ст. 303 КПКУ [7] зазначено, що на досудовому провадженні можуть бути оскаржені бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення.

Відповідно до ч. 1 ст. 304 КПКУ [7] для подання скарги на бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора, встановлений 10-денний строк з моменту прийняття рішення, вчинення дії або бездіяльності.

Перелік Ухвал, котрими відмовлено у відкритті кримінальних проваджень слідчими судьями за ч. 1 ст. 175 ККУ [4], ч. 1 та ч. 2 ст. 364 ККУ [4], та ч. 1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4]. Згідно із автоматизованим розподілом судових справ між судьями, справи розглядали інколи одні і ті ж самі судді:

1. Ухвалою Ленінського районного суду від 27.01.2021 року по справі № 334/478/21 провадження № 1-кц/334/174/21 судді Козлової Н.Ю. [32] нам із малолітньою дитиною було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження за ч. 1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4].

2. Ухвалою Запорізького Апеляційного суду від 04.03.21 р. по справі № 334/478/21 провадження № 11сс/807/218/21 [33] судді Дадашевої С.В., Гончара О.С., Фоміна В.А. було скасовано Ухвалу Ленінського районного суду від 27.01.21 р. по справі № 334/478/21 провадження № 1-кц/334/174/21 судді Козлової Н.Ю. та призначено новий розгляд у суді першої інстанції.

3. Ухвалою Ленінського районного суду від 05.04.2021 року по справі № 334/478/21 провадження № 1-кц/334/632/21 судді Козлової Н.Ю.[34] було повторно відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч.1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4].

4. Ухвалою Ленінського районного суду від 02.02.21р. по справі № 334/475/21 провадження № 1-кц/334/173/21 судді Баруліної Т.Є [35] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження за ч. 1 ст. 364 ККУ [4] на судовому засіданні була присутня дізнавач Пашко Анастасія Андріївна, котра заперечувала у задоволенні скарги.

5. Ухвалою Запорізького Апеляційного суду від 22.02.2021 року по справі № 334/475/21 провадження № 11-сс/807/191/21 [36] судді Тютюнник М.С., Білоконєв В.М., Рассуждай В.Я ухвалу Ленінського районного суду від 02.02.21 р. по справі № 334/475/21 судді Баруліної Т.Є. було залишено без змін.

6. Ухвалою Ленінського районного суду по справі № 334/4275/20 провадження № 1-кц/334/1496/20 від 07.09.2020 року судді Турбіної Т.Ф. [38] було задоволено скаргу у відкритті кримінального провадження за ч. 1 ст. 175 КК України [4] та за ч. 1 ст. 364 КК України [4]. Згідно із чим було внесено відомості до ЄРДР № 12020085050000502 за ч. 1 ст. 175 КК України.

Але через рік, Ухвалою Ленінського районного суду від 17.06.2021 року по справі № 334/2334/21 провадження № 1-кц/334/666/21 судді Турбіної Т.Ф. [39] було відмовлено у скасуванні постанови дізнавача Дніпровського відділу поліції в Запорізькій області Пашко А.А. про закриття кримінального провадження №12020085050000502 відкритого за ч. 1 ст. 175 ККУ [4].

Підставами закриття кримінального провадження відкритого за ч. 1 ст. 175 ККУ у постанові зазначено, що дізнавачем було лише допитано начальника відділу грошових виплат та компенсації соціального захисту населення Запорізької міської ради по Дніпровському району Малиш О.Г. **без належних слідчих дій**, дізнавач повірила слову начальника, що порушень немає і закрила справу.

Відповідно до ст. 4 Закону № 2811 [2] покриття витрат на виплату державної соціальної допомоги здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

Дізнавачем Пашко А.А. не було направлено запит до районної адміністрації, щодо витребування даних про суми субвенцій котрі надійшли до місцевого бюджету, не було витребувано дані про суми субвенцій, котрі місцевий бюджет направив до органу соціального захисту населення для виплати соціальної допомоги, також дізнавачем не звірено із банками суми відрахувань з рахунків органів соціального захисту населення, котрі декларують органи соціального захисту населення, як виплачені особам, котрі доглядають за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку.

Суддя Турбіна Т.Ф. діючи, на наш погляд, із хибно зрозумілих інтересів служби, відмовила у повненні кримінальної справи. Судді не вбачають потреби, щоб правоохоронні органи проводили належні оперативно-слідчі дії, щоб з'ясувати, куди насправді зникають гроші із державного бюджету.

7. Згідно Ухвали Ленінського районного суду від 17.08.2021 року по справі № 334/5506/21 провадження №1-кц/334/1376/21 судді Турбіної Т.Ф. [40] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч. 2 ст. 364 ККУ [4].

8. Згідно Ухвали Ленінського районного суду від 17.08.2021 року по справі № 334/5509/21 провадження №1-кц/334/1377/21 [41] судді Турбіної Т.Ф. було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч. 2 ст. 367 ККУ [4].

9. Згідно Ухвали Ленінського районного суду від 02.08.2021 року по справі № 334/5510/21 провадження № 1-кц/334/1378/21 судді Фетісова М.В. [42] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч.1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4].

10. Згідно Ухвали Ленінського районного суду від 01.09.2021 року по справі № 334/6309/21 провадження № 1-кц/334/1517/21 судді Козлової Н.Ю. [43] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч. 1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4].

11. Згідно Ухвали Ленінського районного суду від 02.09.2021 року по справі № 334/6518/21 провадження № 1-кц/334/1557/21 судді Філіпової І.М. [44] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч. 1 та ч. 2 ст. 364 ККУ [4].

12. Згідно Ухвали Ленінського районного суду від 03.09.2021 року по справі № 334/6446/21 провадження № 1-кк/334/1543/21 **судді Бредіхіна Ю.Ю.** [45] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч. 1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4].

13. Згідно Ухвали Ленінського районного суду від 03.09.2021 року по справі № 334/6514/21 провадження № 1-кк/334/1555/21 **судді Бредіхіна Ю.Ю.** [46] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч. 1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4].

14. Згідно Ухвали Орджонікідзевського районного суду від 20.08.2021 року по справі № 335/8789/21 провадження № 1-кк/335/4585/2021 **судді Макарова В.О.** [47] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження за ч. 1 та ч. 2 ст. 367 ККУ [4]. Скарга розглядалася за участю **прокурора Чорного А.А.**, котрий просив відмовити у задоволенні скарги.

15. Згідно Ухвали Орджонікідзевського районного суду від 26.08.2021 року по справі № 335/8790/21 провадження № 1-кк/335/4586/2021 **судді Стеценко А.В.** [48] було відмовлено у скарзі щодо відкриття кримінального провадження передбаченого ч. 1 та ч. 2 ст. 364 ККУ [4].

Розглянемо перелік Ухвал, котрими задоволено скарги у відкритті кримінальних проваджень:

1. Ухвалою по справі № 334/1144/21 провадження 1-кк/334/364/21 від 04.03.2021 року [37], Ленінського районного суду, **суддя Баруліна Т.Є.** розглядає повторно та задовольняє скаргу у відкритті кримінального провадження передбаченого ч. 1 ст. 175 ККУ [4], за заявою про вчинення кримінального правопорушення працівниками УСЗН Запорізької міської ради по Дніпровському районі, які не виплатили Міллер Алі Олександрівни та її малолітній дитині установлені законом виплати в період декретної відпустки по догляду за дитиною, чим спричинили нам із малолітньою дитиною матеріальну шкоду. Згідно із чим було внесено відомості до ЄРДР № 12021087050000287 за ч. 1 ст. 175 КК України.

2. Ухвалою Ленінського районного суду від 01.03.2021 року по справі № 334/1282/21 провадження № 1-кк/334/406/21 **судді Баруліної Т.Є.** [49] було задоволено скаргу у відкритті кримінального провадження передбаченого ч. 1 ст. 175 ККУ [4], щодо невиконання установлених законом виплат працівниками Управління соціального захисту населення Запорізької міської ради по Дніпровському району, що призвело до невиконання Ореховій Марії Олександрівни належних сум та спричинило матеріальну шкоду.

Вбачається неналежне проведення оперативно-слідчих дій та ігнорування Законів України державними посадовими особами:

1. суддями Ленінського районного суду м. Запоріжжя: Козловою Н.Ю., Турбіною Т.Ф., Фетісовим М.В., Філіповою І.М., Бредіхіним Ю.Ю.;

2. суддями Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя: Макаровим В.О., Стеценко А.В.;

3. дізнавачем Дніпровського відділу поліції в Запорізькій області Пашко А.А. та прокурором Вознесенівської окружної прокуратури Чорним А.А.

У п. 2 ч. 1 ст. 2 ЗУ «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду» [11] зазначено, що право на відшкодування шкоди в розмірах і в порядку, передбачених цим Законом, виникає у випадках: закриття кримінального провадження за відсутністю події кримінального правопорушення, відсутністю у діянні складу кримінального правопорушення або не встановленням достатніх доказів для доведення винуватості особи у суді і вичерпанням можливостей їх отримати.

Висновки. Після проведеного дослідження встановлено, що застраховані особи, котрі доглядають за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку, і за яких державні органи сплачують страховий внесок, позбавлені державного соціального захисту. Сплачений єдиний внесок за застрахованих осіб державними органами не забезпечує застрахованих осіб належним соціальним захистом, передбаченим ч.3 ст. 46 Конституції [1].

Особи, котрі доглядають за дитиною до досягнення дитиною трирічного віку, та за яких державні органи сплачують страховий внесок не отримують належних соціальних виплат від держави. Це право на соціальні виплати гарантоване ч. 1 та ч. 2 ст. 46 Конституції [1].

Виплати передбачені лише для малолітніх дітей, до досягнення ними трирічного віку згідно із ст. 12 ЗУ «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» [2] що становить 860 гривень на місяць впродовж трьох років. Але ці виплати на малолітню дитину не відповідають мінімальному прожитковому мінімуму, встановленому законом на відповідний рік, що порушує ст. 46 Конституції [1], порушуєть-

ся реалізація державою конституційної гарантії для громадян на достатній життєвий рівень, Закон № 966-XIV [12].

Виплати котрі декларує Управління соціального захисту населення є формальними, та не відповідають дійсності. Відбувається внесення до офіційних документів завідомо неправдивої інформації.

Державні посадові особи відмовляються розслідувати зникнення бюджетних коштів котре досягає мільярди гривень, гроші до громадян України в належних сумах не надходять.

Згідно із ст. 34 Конституції України [1] кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір.

Адже ч. 1 ст. 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод [8], передбачено, що кожен має право на свободу вираження поглядів.

Цими мізерними виплатами держава умисно забороняє людям вижити, бо надає соціальні виплати допомоги нижчими від мінімального прожиткового мінімуму. Для відновлення порядку в Державі є надія на допомогу Римського міжнародного кримінального суду, Статут [26] котрого набрав чинності в Україні 01.07.2002 року, місцезнаходженням Суду є Гаага, Нідерланди, у зв'язку із порушенням Конституції [1], ратифікованих Україною Міжнародних документів, Законів України державними посадовими особами та державними органами в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР зі змінами від 01.01.2020. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
2. Про державну допомогу сім'ям з дітьми. Закон України від 21.11.1992 № 2811-ХІІ зі змінами від 01.01.2022. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 5, ст.21. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-12> (дата звернення: 09.10.23 р.).
3. Конвенція про права дитини. ООН; Конвенція, Міжнародний документ від 20.11.1989 зі змінами від 20.11.2014 р./ Конвенцію ратифіковано Постановою ВР № 789-ХІІ від 27.02.91 URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021 (дата звернення: 09.10.2023 р.).
4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-ІІІ зі змінами від 05.01.2022. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25-26, ст.131. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 09.10.23 р.).
5. Про охорону дитинства. Закон України від 26.04.2001 № 2402-ІІІ зі змінами від 05.10.2023. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 30, ст.142. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14> (дата звернення: 09.10.23 р.).
6. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-ІV зі змінами від 01.01.2022. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44, ст.356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 09.10.23 р.).
7. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-ІV. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/ed20191128> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
8. Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Рада Європи; Конвенція, Міжнародний документ від 04.11.1950 зі змінами від 02.10.2013/ Конвенцію ратифіковано Законом № 475/97-ВР від 17.07.97. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004 (дата звернення: 09.10.2023 р.).
9. Про судовий збір. Закон України від 08.07.2011 зі змінами від 28.11.2019 р. Відомості Верховної Ради України. 2012, № 14, ст.87. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3674-17/ed20191128> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
10. Податковий кодекс. Кодекс України; Закон, Кодекс від 02.12.2010 № 2755-ІV зі змінами від 01.01.2022. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 13-14, № 15-16, № 17, ст.112. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17 (дата звернення: 09.10.2023 р.).
11. Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду. Закон України від 01.12.1994 від 01.03.2016 р. Відомості Верховної Ради України. 1995, №1, ст.1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/266/94-%D0%B2%D1%80/ed20230331> (дата звернення: 09.10.2023 р.).

12. Про прожитковий мінімум. Закон України від 15.07.1999 № 966-XIV зі змінами від 20.01.2018. Відомості Верховної Ради України. 1999. № 38, ст.348. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/966-14 (дата звернення: 09.10.23 р.).
13. Про споживче кредитування. Закон України від 15.11.2016 № 1734-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 1, ст.2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1734-19> (дата звернення: 09.10.23 р.).
14. Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні. Закон України від 27.03.2014 № 1166-VII. Відомості Верховної Ради України. 2014, N 20-21, ст. 745. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1166-18> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
15. Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Закон України від 08.07.2010 р. № 2464-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 2-3, ст.11. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2464-17> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
16. Про Державний бюджет України на 2014 рік. Закон України; Бюджет від 16.01.2014 № 719-VII зі змінами від 15.04.2016. Відомості Верховної Ради України. 2014. № 9, ст.93. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/719-18> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
17. Про Державний бюджет України на 2015 рік. Закон України; Бюджет від 28.12.2014 № 80-VIII зі змінами від 29.12.2015. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 5, ст.37. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80-19> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
18. Про Державний бюджет України на 2016 рік. Закон України; Бюджет від 25.12.2015 № 928-VIII зі змінами від 01.02.2020. Верховної Ради України. 2016. № 5, ст.54. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/928-19> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
19. Про Державний бюджет України на 2017 рік. Закон України від 21.12.2016 № 1801-VIII зі змінами від 02.12.2017. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 3, ст.31. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1801-19> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
20. Про Державний бюджет України на 2018 рік. Закон України; Бюджет, Розподіл, Перелік від 07.12.2017 № 2246-VIII зі змінами від 13.12.2018. Відомості Верховної Ради України. 2018. № 3-4, ст.26. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2246-19> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
21. Про Державний бюджет України на 2019 рік. Закон України; Бюджет, Розподіл, Перелік від 23.11.2018 № 2629-VIII зі змінами від 13.12.2019. Відомості Верховної Ради України. 2018. № 50, ст.400. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2629-19> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
22. Про Державний бюджет України на 2020 рік. Закон України; Бюджет, Розподіл, Перелік від 14.11.2019 № 294-IX зі змінами від 10.12.2020. Відомості Верховної Ради України. 2020. № 5, ст.31. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/294-20> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
23. Про Державний бюджет України на 2021 рік. Закон України; Бюджет, Розподіл, Перелік від 15.12.2020 № 1082-IX зі змінами від 09.12.2021. Відомості Верховної Ради України. 2021, № 16, ст.144. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1082-20> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
24. Про Державний бюджет України на 2022 рік. Закон України; Бюджет, Розподіл, Перелік від 02.12.2021 № 1928-IX. Відомості Верховної Ради України. 2022, № 3, ст.12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1928-20> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
25. Про Державний бюджет України на 2023 рік. Закон України; Бюджет, Розподіл, Перелік від 03.11.2022 № 2710-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2710-20> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
26. Римський статут міжнародного кримінального суду. Міжнародні суди, ООН; Статут, Міжнародний документ від 17.07.1998, набрав чинності в Україні 01.07.2002 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588 (дата звернення: 09.10.2023 р.).
27. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття. Закон України від 02.03.2000 № 1533-III редакція від 14.08.2021. Відомості Верховної Ради України. 2000. № 22, ст.171. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/1533-14 (дата звернення: 09.10.2023 р.).
28. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування. Закон України від 09.07.2003 р. № 1058-IV зі змінами від 01.12.2021. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 49-51, ст.376. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1058-15#Text>(дата звернення:09.10.23 р.).
29. Сімейний кодекс України. Кодекс України; Кодекс, Закон від 10.01.2002 № 2947-III зі змінами від 01.12.2021. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21-22, ст.135. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-3>

- rada.gov.ua/laws/show/2947-14 (дата звернення: 09.10.23 р.).
30. Декларація про державний суверенітет України. Верховна Рада УРСР; Декларація від 16.07.1990 № 55-ХІІ прийнята 16.07.1990. Верховної Ради України. 1990. № 31, ст.429. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/55-12 (дата звернення: 09.10.23 р.).
 31. Про проголошення незалежності України. Постанова Верховної Ради України; Акт від 24.08.1991 № 1427-ХІІ прийняття від 24.08.1991. Відомості Верховної Ради України. 1991. №38, ст.502. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1427-12> (дата звернення: 09.10.23 р.).
 32. Ухвала Ленінського районного суду м. Запоріжжя по справі №334/478/21 від 27.01.2021 провадження 1-кц/334/174/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94470888> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 33. Ухвала Запорізького Апеляційного суду від 04.03.2021 року по справі №334/478/21 провадження № 11сс/807/218/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95562915> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 34. Ухвала Ленінського районного суду від 05.04.2021 року по справі №334/478/21 провадження № 1-кц/334/632/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96017058> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 35. Ухвала Ленінського районного суду від 02.02.2021 року по справі №334/475/21 провадження № 1-кц/334/173/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94650766> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 36. Ухвала Запорізького Апеляційного суду від 22.02.2021 року по справі №334/475/21 провадження № 11-сс/807/191/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95394625> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 37. Ухвала Ленінського районного суду по справі №334/1144/21 провадження 1-кц/334/364/21 від 04.03.2021 року. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95353280> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 38. Ухвала Ленінського районного суду по справі № 334/4275/20 провадження № 1-кц/334/1496/20 від 07.09.2020 року. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91517287> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 39. Ухвала Ленінського районного суду від 17.06.2021 року по справі №334/2334/21 провадження № 1-кц/334/666/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97788559> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 40. Ухвала Ленінського районного суду від 17.08.2021 року по справі №334/5506/21 провадження № 1-кц/334/1376/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99837537> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 41. Ухвала Ленінського районного суду від 17.08.2021 року по справі №334/5509/21 провадження № 1-кц/334/1377/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99814669> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 42. Ухвала Ленінського районного суду від 02.08.2021 року по справі №334/5510/21 провадження № 1-кц/334/1378/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/98747863> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 43. Ухвала Ленінського районного суду від 01.09.2021 року по справі №334/6309/21 провадження № 1-кц/334/1517/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99349811> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 44. Ухвала Ленінського районного суду від 02.09.2021 року по справі №334/6518/21 провадження № 1-кц/334/1557/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99526601> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 45. Ухвали Ленінського районного суду від 03.09.2021 року по справі №334/6446/21 провадження № 1-кц/334/1543/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99407361> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 46. Ухвала Ленінського районного суду від 03.09.2021 року по справі №334/6514/21 провадження № 1-кц/334/1555/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99407360> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 47. Ухвала Орджонікідзевського районного суду від 20.08.2021 року по справі №335/8789/21 провадження № 1-кц/335/4585/2021. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99158109> (дата звер-

- нення: 09.10.2023 р.).
48. Ухвала Орджонікідзевського районного суду від 26.08.2021 року по справі №335/8790/21 провадження № 1-кц/335/4586/2021. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99255513> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 49. Ухвала Ленінського районного суду від 01.03.2021 року по справі №334/1282/21 провадження № 1-кц/334/406/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95290081> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 50. Міллер А.О. Соціальне знищення найбільш уразливих категорій громадян в Україні. Збірник «Науковий вісник УжНУ. Серія: Право» № 80 (6) за 2023 рік.
 51. Окрема думка судді Конституційного Суду України Касмініна О.В. від 07.11.18р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/na09d710-18#n2> (дата звернення: 09.10.23 р.).
 52. Окрема думка судді Конституційного Суду України Саса С.В. від 07.11.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/nb09d710-18#n2> (дата звернення: 09.10.2023 р.).
 53. Рішення Конституційного суду України від 07.11.2018 №9-р/2018, по справі №1-3/2018(2717/14). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v009p710-18> (дата звернення: 09.10.23 р.).
 54. Крімер Б.О. Демографічні результати запровадження допомоги при народженні дитини. Інститут демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України «Демографія та соціальна економіка», 2013, №1(19).